

Θεέ μου τί τραγώματα και τί φιλοπατία ! ..
 κι' έγινε για τον Πρόεδρο διπλή ψηφοφορία,
 λαχνασμένο κίτταζα τον κάθε πατριώτη,
 το Παρλαμένο με λαό κυριαρχο γεμάτο..
 οτός ο Ράλλης έμειθα πός βγήκε με την πρώτη,
 άλλ' όμως με την δεύτερη μόστο Σαμφών και κάτω.

“Ο κός Ζαήμης, Βασιλά, τοδκανε πανηγύρι,
 μεταπότως οτήν δεύτερη κι' άφηρε τον Κάιρη,
 κι' έφημις τον Πρόεδρο του Κόντε, Βασιλά,
 κι' έπήραν τον άνήφορο του Μήσου τα μαλλιά.

“Ο Μήσος δέν μιλούσανε μονάχος του μιλούσε,
 το Παρλαμένο μάλλανε και το περοβολούσε.
 Δεκαεπτά, μ' φηθύριζε, δεκαεπτά νομάτοι
 μου φάγανε το μύτι.
 Δεκαεπτά μ' έρριζανε κι' έμένα — σακραμέντο! —
 μέσα στο Παρλαμένο.

Δεκαεπτά μ' έρριζανε και μουπαν: Ράλλη, σκόλα...
 χαίριτε Γιάροο και Βουλκάν αντιορπιλλοβόλια,
 και οσίς τουφέκια Μίνιλιχο, χαρηά Στρατών και Στόλων,
 κι' έπιροποι πρός δοκιμήν πατοίαν πυροβόλων.

Δεκαεπτά μ' επρόδωσαν εις την Βουλήν προδήλωσ,
 δεκαεπτά τών έρριξαν και τών ρεπουμπλικάνο,
 μ' άφηρε κι' ένας Βουλευτής, γραι κι' αυτός ο φίλος
 τα πυροβόλια τάθειε Κανέ να τού τα κάνω.
 Μ' έκεινους τούς δεκαεπτά μαράτσουσα και κτήριουσα,
 μ' άφηρε κι' ένας έπειδή το στήμι του δέν τοίχιουσα.

Τώρα κι' έγώ θα κνηγήω με τα λαγονικι μου...
 δεκαεπτά μ' έρριζανε, με τούς κατακερμάτους,
 δέν έέρα πός μ' έπάσανε ξανά τα κερικά μου
 κι' έβήγα στον έξώστη μου και τούς αναθεμάτους.
 Έκεινο το δεκαεπτά, ποθριξε κι' άλλους κάτω,
 του Γρούδα πούτους έγινε το τρις ανάθεμά το.

Κλαίω τόν καταρομάλλη, που τόν ήθελε κι' ή Πόλη,
 τόν Καλλιφροσά, τόν Νώντα, τόν τρανό τόν κούρ Βασιλή,
 κλαίω και τόν Δσημάκη, πουθελε να τόν πανιρέψης,
 κι' Ελα νέους Κυβερνήτας, Βασιλά μου, να γυρέψης.

Μόλις έφρασε και πάμι μες οτή γή του ραχαιτού
 να σκεφθούμε για σπουδαία
 κρισις βρέμεται γαθαία,
 και θ' άρχίσουν ή τραχάλια της μαμής του Παλατιού.

“Έχεις κρισι, Βασιλά μου, και στήν νέαν κρισι κριτέ
 τα συχνά τα σήκω πίες πώς καλή δουλειά δέν είναι,
 κι' άν άπο χρουσις νεφέλης
 στραυιάς τρώνται θέλης,
 σε ποιόν τόπο, σε ποιό μέρος έγινε καλό κανένα
 με τών ψήφων τα παζάρια, τάδρια και δηλωμένα;

“Ο λαός σου δίχως λόγια και χωρίς διαδηλώσεις
 και κινήσεις παραφόρος
 με φραγγέλιον προσμένει, Βασιλά, να φραγγελώσης
 της Βουλής τούς ψηφεμένους.

Πρός τόν “Ανακτα λαλεζ κι' ή κυρία “Φραουλή.

Καλώς ήλθε, Βασιλά μου... μες οτής τόσαις φασαρίαις
 “κάναμε χορδ' στο Πάλο και έμεις διαίς ή κυρία
 για τα δίστυχα θηρία, πουπαθαν θανατικό,
 και λιμός τα φοβερίζει μες οτόν Ζωολογικό.

Τι ζωόφιλοι σε τούτο μάς συνέδραμαν πολλοί!
 δέν μάς έφθανε τών Παιδων τών άπόρων ή Σχολή
 να μας τώρα και τα ζώα, βγήκαν άπορα και έκείνα,
 και χορός θα μάς γυρεύουν ίσως μια φορά τόν μήτρα.

“Στο λογικόν Βασιλειον της πένας και της πάλας
 εξαίρονται τα λογικά για τ' άνευ λογική,
 κι' οι λόντες τών Αθηνών χορέψανε το Πάλο
 για τόν πεινώτα λόντα τόν εκ της Αφρικης,
 κι' έκεινος, άπου γλώττωσε της πείνας το μαρτύριον,
 εξέβαλ' ένα βρυχηθμόν, είδος εθραοστήριον,
 και καθεμά ζωόφιλος, που προς χορός όργη,
 έτραγουδούσε το γνωστόν : τα ζώα μου άργά.

“Εμόφρασε του Κήπου μας κάθε μοιμού μακρόλια,
 κι' εγγνώμων εθραοστήριος πολλούς τών χορευτών,
 και τα θηρία κίτταζα και μου φανήκαν δια
 πώς είχαν πρόσωπα γνωστά πεινώτων Βουλευτών.

Τα καύμένα τα θηρία τα μακάριον πολλοί,
 πουταν τήχη νάβρουν τέτοιο Κήπο Ζωολογικό,
 κι' έβλεπα και την Αρκουδά και χορευή οάν τραλή,
 άν και λένε πός τάρκουδι δέν χορευεί νησικό.

Τώρα πλέον τα θηρία θα χορεύουν κοικουνάρι
 και σε στρομά θα ποφήσουν ζωοφιλου κρεβατιού...
 καλώς ήλθε, καλώς ήλθε πριν της πρώτης του Γεννάρη
 για να γίνη, Βασιλά μου, κι' ο χορός του Παλατιού.

Και καμώσεις ποικιλιας,
 μ' άλλους λόγους άγγελιας.

Το Δουβρο το περιφημο, το Δουβρο το γνωστό,
 το κομοζακουστό,
 τι μπουναμάδες έφερε, τι μπουναμάδες φέρινε!
 μακάριος άπου μορει και πάει και τούς πέρινε.
 Δάμπαις και πολυέλαι, κρύσταλλ' άντιοβόλια,
 κι' άλλα κομοζοτεγγήματα, που καταλίμπουν δια.
 Παρσι, Δόντα, Βενετιά, δέν έξερεις τειναι τοπο
 με τα ποικιλια οσηθη του και τόν ποικίλο πλοΐτο.
 Είναι το Δουβρο το γνωστό, που γοητεύει πάντα,
 κι' έχει σπουδαίαν έκπαιων τοίς έκατόν τριάντα.
 Είναι το Δουβρο, Παρικλή, κωσίδη του θαβόλου,
 που τχγιε Κανελλόπουλος εις την όδόν Αλόλου.

Πολιτικός καθρέπτης Πλατούτα του Κωστή,
 έφημερις τούτέστι φαιδρά και γλασσή,
 που μουτσουνα σε τούτον πολλά θα καθρεφτίση
 και σκάνδαλα ποικιλια, που κόσμος θα σοστίση.
 Πολιτικός καθρέπτης, τώρα αλ' λίγο βγαίνει...
 Πλατούτας είναι τούτος... όρε και τι θα γένη.